

23.8.58, שבת

למנות ערב בא אצלי קסן, ראש חכ"ח בצרפת, מראשי המשטנים והראשון
שנענה לקראת די-גול בשנת 1940 והגיע לצרפת. הוא הכין לדי-גול הטיעון
המשפטי למעמדו. היה אחס קצין צרפתי אחד, כשקסן אמרו אנו הצבא הצרפתי,
ענה די-גול: אנו צרפת!

- בערב עליחי לירושלים.

24.8.58, יום א', ח' אלול

כשנודע לי כי גולדה חשוב הערב - דחיחי ישיבת הממשלה למחר, וטיפלחי
בכתיבת השובות למכתבים שלא יכלתי לענות להם מיד.

צור מטלגרף על שיחה מנדס פרנס עם חרושצוב ביום 13 לח"ז, כרושצוב
מתאונן על חחירת המערביים נגד בה"מ, על בריח בגדר, נחיתת צבא בלבנון
ובירדן - ולא הזכיר את ישראל. מנדס ענה כהחקפה על צעדי בה"מ ודרש ערובות
של המעצמות לגבולות הקיימים. כרושצוב הטכים לצורך להבטיח הסטוס קוו
ולחת ערבות. מנדס שאל אם זה מחיחס לכל סדינות מה"מ - כרושצוב ענה בחיוב.
מ.פ. שאל אם גם ישראל כלולה בארצות אלה. שוב ענה כרושצוב בחיוב, אבל
בהמשך השיחה אמר כי "נוצר מצב עדין מהוך שישראל הפרה החלטות או"ם וחרבה

מבולות 1947 וקשה יהיה לשכנע המצרים שיסכימו לגבולותיה, אך לדבריו אפשר להתגבר על קשי זה. מ.מ. ענה בהריפות שהסטטוס קוו לא ניתן לחלוקה. כרושצוב ענה: יש כאן מצב עדין, ועדיין לא הגיע למסקנה ברורה בענין זה, אך הוא מכיר שיש ענין להחזיק בסטטוס קוו והדבר יכל להתדר".

מנדט פרנס סבור שאפשר להעריך דבריו של חרושצוב בשלושה אופנים:

1) דבריו כנים, ורוצה באמה ייצוב המצב במח"ח, 2) דבריו אחיזה עיניים לחרדים המערב, 3) מתכוון באמה להשקט המצב מספר שנים כדי לעכל הכיבושים באיזור ולהעביר עיקר הלחץ למקום אחר (למזרח הרחוק). מנדט פרנס נוסח להערכה שלישית

25.8.58, יום ב'

בבוקר ישיבה הממשלה מוקדשת בעיקר לדו"ח של גולדה. בר-יחודה וברמל הקפו ^{הצבעת} אבן באו"מ. הקראתי חליטה הטלגרמית שלי עם אבן בענין זה, ושבתוף הדבר הרטיחי לאבן לחתנהג כמי שימצא לנחוץ במקום. הדגשתי שוב כי התעצמות - פירושה גם צבאית וגם מדינית, ובלי ידידים לא נרכוש גם נשק והמפתח להתעצמות כפולה הוא במידה רבה ביחיסנו עם וושינגטון, גם אם זו לא תהן לנו נשק, כי רוב הנשק קנינו בכסף או בעזרתה. אולם אנשי אח"ע לא יכולים לחגמל משנאת ארמ"ב, וכנסוב כמובן כמות למילה "ניטרליות".